

„Hallod mit mondanak ezek?”

Köszöntés: „Aki köztetek féli az Urat, hallgasson szolgája szavára! Aki sötétségben jár, és nem ragyog rá fény, bízson az Úr nevében, és támaszkodjon Istenére (Ézs 50,10)!” Ámen.

Gyülekező ének: 118:1,13: Adjatok hálákat az Úrnak...

Fennálló ének: 331:1: A nagy király jön: Hozsánna, Hozsánna...

Fő ének: 331:2-4: Ó, szentegyház, hívek boldog országa...

Előfohász: „Előírhatok nekim ezernyi törvényt, azt gondolják, nem tartozik rájuk. Én azért születtem, és azért jöttem a világba, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról: mindenki, aki az igazságból való, hallgat az én szavamra (Hós 8,12; Jn 18,37).” Ámen.

Lekció: Máté evangéliuma 21,1-11

¹ Amikor közeledtek Jeruzsálemhez, és Bétfagéba, az Olajfák hegyéhez értek, Jézus előreküldte két tanítványát, ²és ezt mondta nekik: Menjetek az előttek lévő faluba, és ott mindjárt találtok egy megkötött szamarat a csikójával együtt. Oldjátok el, és vezessétek hozzám! ³Ha valaki szólna nektek, mondjátok meg, hogy az Úrnak van szüksége rájuk, és azonnal elengedi azokat. ⁴Ez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által: ⁵„Mondjátok meg Sion leányának: Íme, királyod jön hozzád, aki alázatos, és szamárháton ül, igavonó állat csikóján.” ⁶A tanítványok pedig elmentek, és úgy cselekedtek, ahogy Jézus parancsolta nekik: ⁷odavezették a szamarat a csikójával együtt, ráterítették felsőruhájukat, Jézus pedig felült rá. ⁸A sokaság az útra terítette felsőruháját, mások ágakat vagdaltak a fákról, és az útra szórták. ⁹Az előtte haladó és az őt követő sokaság pedig ezt kiáltotta: Hozsánna Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban! ¹⁰Amint beért Jeruzsálembe, felbolydult az egész város, és ezt kérdezték: Kicsoda ez? ¹¹A sokaság ezt mondta: Ó Jézus, a galileai Názáretből való próféta.”

Előima:

Hálát adunk Neked, jóságos és szerető Atyánk a Jézus Krisztusban, hogy „a süketeket hallóvá és a némáknak beszélővé” (Mk 7,37) teszed. Ez a hatalom a kezedben van. Halljuk hangod, de csak Te vagy képes arra, hogy Igéd egyre mélyebbre hatoljon a szívünkig. Bocsásd meg Urunk, hogy a mi Előtted zárt szívünk Szentírást is eltakarja és nem a Te akaratodat keresi. Megvalljuk, ajkunk elhallgat forró bánatban, és a lélek a test nyomorúságában él, mert ma is máshol

keresünk menedéket. Könyörgünk, beszélj a mi szívünkre, mint atya a gyermekével. Buzgón hívunk, és tudjuk, hogy Te látsz bennünket a tömegben, amelyik ma is hangosabban kiáltja, de nem éli: "Hozsánna!" Hűséges és szerető Jézus, mi Urunk! Kösd össze életünket Veled, hogy szavaink és tetteink a Te kegyelmedről szóljanak. Emlékezz, Uram, hogy új szívvel dicsőíthessünk és dicsérhessünk Téged a mennyei kórossal együtt. Tudod jól, hogy szomjúhozunk, kérünk, töltsd ki ránk Lelkedet, hogy áldásod kiáradjon ránk. Atyánk, tudod, hogy éhesek vagyunk! Jöjj, és adj nekünk kegyelmedből mindent, mert a hamisítatlan lelki tejet óhajtjuk. Téged keresünk, mert tudjuk, hogy csak Neked van hatalmad megváltoztatni életünket és hozzáállásunkat. Szenteld meg jelenléteddel istentiszteletünket, hogy bensőnk meg merje vallani hitét, és meggyőzően tanúskodjon a Te országról, amely „nem e világból való”. (Jn 18,36) Kérünk, egyedüli Királyunk, Jézus Krisztus nevében hallgasd meg imádságunkat. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 330:4. verse: „Véle vagyon istensége...”

Textus: Maté evangéliuma 21. rész 15-17. versei

¹⁵ Amikor pedig a főpapok és az írástudók látták a csodákat, amelyeket tett, és a gyermekeket, akik a templomban ezt kiáltozták: Hozsánna Dávid Fiának! – haragra lobbantak,¹⁶ és így szóltak hozzá: Hallod, mit mondanak ezek? Jézus pedig így válaszolt nekik: Hallom. Sohasem olvastátok: „Gyermekek és csecsemők szája által szerezteél dicséretet”?

Ünneplő Keresztyén Gyülekezet, kedves testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Élő találkozás, tiszta igazság Jézus ajkáról és a megkérdőjelezés Jézus kijelentéseinek és cselekedeteinek összhangjáról. Mindez az első virágvasárnapi csodasorozatban Jeruzsálem kellős közepén. A tömeg azt az igazságosságot követeli, amelyet Dávid királysága képviselt az életükben. Ebben a tömegben azonban ott vannak Izráel vezető személyiségei is, akik hallani sem akarnak a változásról. Vannak a tömegben, akik felébredtek, újra felismerték a hozsánna szó jelentését. Lelkesek, és hittel kiáltanak az Úrhoz. Jézusban látják az élet Urát. Az Ő hatalmáról tesznek tanúbizonyságot. Csodái elragadják őket, mert tettei összhangban vannak a kijelentésekkel. Ennek a "tömegpszichózisnak" azonban sokan ellenállnak. Azt mondják: „Nem vagyunk egyformák”, és más a véleményük, mint a tömegnek. Ma, amikor „a bizonyágtevők ilyen nagy fellege

vesz körül bennünket” (Zsidók 12:1), legyünk őszinték: „megmarad-e a hitünk, ha meghalljuk a hívők bizonyágtételét magunk körül?” Jó helyen vagyunk? Mit hall Jézus ma a szívünk állapotából? Csalódás, csalódottság, kétség vagy vallástétel az életünk? Jézus azt hallja, amit hallani akar a mai tanítványoktól? Biztosak vagyunk benne, hogy a jeruzsálemi tömeg igazat mond? Biztosak vagyunk benne, hogy a tömeg mindent tud Jézusról? Megáll-e a mi kereszténységünk abban a hamis reményben, amelyet az írástudók, a farizeusok és a sokaság képviselt? Ábrahám, Izsák, Jákob, József hitben cselekedtek. A bírák és a próféták hitben jártak, a tanítványok és az apostolok hitben cselekedtek. Nekünk is hittel kell cselekednünk, és fel kell vennünk Jézus „gyönyörűséges igáját és könnyű terhét” (Mt 11,30). Jézus mindent kihall a mi hitünkből. Hiszen mindannyiunk bizonyágtétele a szív állapotát tükrözi. Jézus gyenge és törékeny szavakat hall hitünkből, de energikus gondolkodást is. Iróniát hall. Intrikákat és mesterkedéseket hall. Félrevezetést hall. Tudja, mi rejtőzik az emberben. Mi jellemez bennünket: halál vagy élet? Mi érdekel minket: jelen vagy jövőbeli dolgok? Ki vezet minket: a világ fejedelmei, vagy a Békesség fejedelme? Jézus mindent hall. Ma téged keres. A valódi életünket keresi, de mit talál bennünk? Talál-e hitet, amely hegyeket mozgat meg? (Mk 11:23) Talál-e reménységet, amely nem szégyenít meg? (Róm 5:5) Talál-e soha el nem múló szeretetet? (IKor 13: 7) Mit talál Jézus benned és nálad ezen a virágvasárnapon? Pálmaágaid vannak, felsőruhád van, de vajon mindaz mire elég? Jézus ugyanis Isten Szavával válaszol a hitre és a kételyre is. Jézus mindent hall, de a kérdés az, hogy mi halljuk-e a VÁLASZÁT.

Mit válaszol Jézus a farizeusoknak, írástudóknak és főpapoknak, akik látják a közelgő változásokat Jeruzsálemben? Arról nem beszél, hogy milyen kedvesek az emberek. Nem azt mondja, hogy a népnek igaza van. Válasza a nyolcadik zsoltár. Jézus megemlíti a gyermekek és csecsemők száját. Jézus megemlíti azoknak a száját, akik csak elégedettségüket és elégedetlenségüket tudják kifejezni. Jézus megemlíti azoknak a száját, akik a szeretetünktől függenek. Jézus megemlíti

azoknak a száját, akik felé szolgálunk kell. Jézus megemlíti azokat, akik nem tudnak önállóan élni, útmutatásra és gondoskodásra szorulnak. Jézus azoknak a száját említi, akiknek megvannak az alapvető szükségleteik, és nem félnek kimondani és megkérdezni őket. Kedves testvérem! Olvastad a 8. zsoltárt? Ismered? Ha igen, akkor biztosan jól, helyesen és ritmikusan el tudod énekelni. De mi van azzal az Istennel, akiről a zsoltáros beszél?

Valljuk be, keresztyén életünket sokszor megszegyenítik a gyermekek. A gyerekszáj őszintesége és helyén mondott beszéde nyilvánvaló. Valljuk be, hogy hitünk sokszor gyenge, száraz, fájdalmas, mintha soha nem tanítottuk volna és nem is olvastuk volna Jézus szavait. Valljuk be, az életünk gyakran hasonlít olyan élethez, amelyik nem imádkozik. Valljuk be, hogy életünk gyakran hasonlít egy olyan élethez, amelyik még nem kapott semmit az Úrtól. Valljuk be, hogy életünk gyakran hasonlít egy olyan emberéhez, aki soha nem érezte az Úr oltalmát és hűséges szeretetét. Jézus nemcsak a farizeusoknak, az írástudóknak és a sokaságnak mondja Isten szavát, hanem nekünk is. Az Ő szájából fakad az ember egyetlen szükséglete, amely figyelmeztetés mindannyiunk számára: „Ne utasítsd el Isten Igéjét, hanem olvass, tanulj, tanulmányozd Isten vezetésével. Legyél az Ő igaz gyermeke, mert Nélküle nincs élet.”

Ki ismeri fel a Király valóságos arcát és igazi dicsőségét? Ki ismeri a mindenható Atya Istent? Ki ismeri Jézus Krisztust, a mi Urunkat, a Megváltót? Ki ismeri a Szentlelket, megtört szívünk Vigasztalóját? Aki gyermekként él: „Bizony mondom nektek: aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy kisgyermek, semmiképpen sem megy be oda (Mk 10,15).” Jézus is megtalálta Isten gyermekeit Izraelben, de nem Jeruzsálemben. Jézus visszatér Betániába. Elhagyja a tömeget, Jeruzsálem városát. Otthagyja, de az éjszakáját a Betániában élő testvéreknek adományozza. Az igazi tanítványok Betániában élnek. Bájos kisváros. A testvérek hitben élnek. Felismerték benne a Messiást. Mindig a leprás Simon házában gyülekezett, és az asztalánál volt hely Jézus számára. (Mk 14:3) Márta és Mária

házában felismerték hatalmát, mert feltámasztotta egyetlen testvérüket, Lázárt. Betániában Jézus olyan emberek közelében maradt, akik nemcsak szájuk íze szerint, hanem szívükben is az Atyához tartoztak. Jézuson keresztül tudták, hogy csak egy a szükséges dolog, ők a jobb részt választották (Lk 10:42) Egy bájos kis város vonzóbb Jézus számára, mint Jeruzsálem városa és annak hangos Hozsánnaja. Benne megelevenedik Betánia hite és azok élete, akikben Isten igéje gyökeret vert, és leülnek Jézus lábaihoz, hogy hallgassák őt. (Lk 10,39) Jézus azonban nem tud azonosulni Jeruzsálem, a nagy város, a gazdagok és megvetettek kérdésével: „Hallod-e, mit mondanak ezek?” (Mt 21,16). Sajnos a nagyvárosban a nyolcadik zsoltárt nem ismerték. Betánia Isten akaratát kereste, de Jeruzsálem városa kétségbeesetten megkérdőjelezte mindazt, amiről Jézus beszélt. A tanítványok tudták, hogy KINEK a kezében van a hatalom, ami megváltoztatta az életüket, míg Jeruzsálem makacsul koncentrált a hatalomra. Jézus szereti azok társaságát, akik tudják, Ki Ő valójában, és ismerik azt, aki küldte Őt. (Jn 14,24)

A héten a következő, 1972-ből származó értékelést hallottam Pozsonyról egy hittestvértől: „Pozsony egy bájos kisváros volt, de ma többen megpróbálják ronda nagyvárossá formálni.” Jézus elítéli a nagyváros életmódját, amely nem ismeri az alapokat. Vajon mi, pozsonyiak hűek maradunk Jézushoz? Elég nekünk Jézus régi, kicsi, de tetszetős városa, vagy van bennünk készlet egy újabb és nagyobb terv megvalósítására, a hatalom hajszolására? Jézusnak nincs szüksége másra, mint a veled való közösségre. Nem kell neki a mi régi ócskaságunk, hanem élő kövek kellenek lelki házunkhoz. Nem akarja, hogy a város központjában található templomunk vasárnapi múzeumként szolgáljon a turisták számára, hanem teljes mértékben meg akarja élni az Ige szavait, mégpedig a 8. zsoltár szavait. Vannak-e gyermekei, szívbéli bizalommal megáldott gyermekei Pozsonyban? Jézus vágya az volt és ma is az: Hallani, kihallani az Ige bizonyágtételét életünkben. E világ áramlatai vezetnek bennünket – és meghajolunk az izraeliek tömege előtt, akiknek a véleménye napról napra változik, vagy nagyon mély gyökereket eresztünk

Királyunk keresztjének tövében, akiről maga Zakariás beszélt: „Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos, és számaron ül, samárcsikó hátán (Zak 9:9).” Ki életünk királya? Ő, akit mélyen érintett Jeruzsálem hitetlensége és sírt felette? Ő, akit ez a hitetlenség megsebzett? Légy hű hozzá mindhalálig, add át szíved, dicsérd dicsőségének nagyságát, olvasd és éld a 8. zsoltár szavait, és csak egyedül Tőle függj, mint az áldott gyermek az édesanyjától. Ámen.

Imádság:

„De én visszaemlékezem szövetségemre, amelyet ifjúkorodban kötöttem veled, és örök szövetségre lépek veled. Akkor visszagondolsz majd a tetteidre, és szégyenkezni fogsz. Magadhoz fogadod nővéreidet és húgaidat, én pedig leányaiddá teszem őket, bár ők nem tartoznak a veled kötött szövetséghez. Szövetségre lépek veled, és megtudod, hogy én vagyok az Úr (Ez 16,60-62).”

„Mert tiétek ez az ígélet és gyermekeiteké, sőt mindazoké is, akik távol vannak, akiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk (ApCsel 2,39).”

„Eltörli az Úr az ítéletedet, eltávolítja ellenségedet. Veled van az Úr, Izráel Királya: nem kell többé veszedelemtől tartanod (Zof 3,15).”

„Többé nem mondalak titeket szolgálóknak, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura (Jn 15,15).”

Örülni fog az igaz az Úrnak, mert nála talált oltalmat, dicséretet mondanak a tiszta szívűek (Zsolt 64,11).”

Adakozás: „Te pedig amikor adományt adsz, ne tudja a bal kezéd, mit tesz a jobb, ⁴hogy adakozásod rejtve maradjon; és majd a te Atyád, aki látja a rejtett dolgokat, megjutalmaz téged (Mt 6,3-4).”

Áldás: „Akkor ezt mondta nekik: Miért félték ennyire? Még mindig nincs hitetek? (Mk 4, 40)?” Ámen.

Záró ének: 8.zsoltár: 1-2. vers: „Ó, felséges Úr, mi kegyes Istenünk...”